

ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΟΜΟΡΦΙΑ

Με ένα μπουκέτο στον τάφο της να περιμένεις.
Ας φέρει κάποιος λίγα λουλούδια στον τάφο της.
Και εκείνη, θα 'ρχεται κρυφά τις νύχτες και θα σε φυλάει.

Θα 'ρχεται κρυφά τις νύχτες, και θα σου λέει
εκείνο το παλιό τραγούδι,
που μοιάζει με μαγιάτικο λουλούδι
και η μελωδία του σε πλημμυρίζει ευτυχία.
Θα 'ρχεται κρυφά τις νύχτες η μορφή της
με τα μεγάλα φτερά, με τα ξανθά μαλλιά
και τα θαλασσιά μάτια, να σου δείχνει
το καλό και το κακό.

Και ξαφνικά θα ανοίξεις τα μάτια
και θα δεις την αλήθεια γυμνή.
Τέλειωσαν οι άγγελοι.
Τέλειωσαν τα φτερά.
Τέλειωσαν τα μάτια.
Και εσύ μείνε με τα μαραμένα κυκλάμινα
πάνω από τον τάφο,
να κοιτάς τα ματωμένα φτερά
και να ρωτάς γιατί.

Κακολύρη Σοφία – ΓΕΛ Γαστούνης

ΚΑΠΟΙΟΣ ΝΑ ΤΗ ΘΥΜΑΤΑΙ

Λουλούδια στον τάφο της να φέρεις.
Να είναι λευκά, σαν τα δάκρυά της
και λίγα τόσα, όσα τα χρόνια της.
Λουλούδια στον τάφο της να φέρεις.
Να είναι κόκκινα, σαν το αίμα που έφευγε
από τις φλέβες της σιωπηλά.
Λουλούδια στον τάφο της να φέρεις.
Και να 'ρθεις νύχτα,
γιατί πάντα αγαπούσε το σκοτάδι.

Νιάτα πονεμένα, και εκείνη στα σκαλιά
καθισμένη με τα βιβλία αγκαλιά
και όλο στιχάκια γραμμένα στο blue τζιν
σαν αλήτισσα καρδιά να κλαίει για τα πριν.

Χρόνια λίγα, και η θλίψη στο πρόσωπό της γράφεται
και από τις μέρες, η έκφρασή της χάνεται.
Διακρίνεις μόνο δυο δάκρυα λευκά
και θες να αποφύγεις τα μάτια τα καυτά.
Νιώθει κανείς πως δεν μπορεί να τη βοηθήσει
Στοιχηματίζω και σένα θα σου λείπει όταν σ' αφήσει.
Και σαν θα μάθεις πως γι' αυτήν όλοι μιλούν,
και την παρείσακτη ζωή της την κατηγορούν
θα ακούσεις πολλά. Και πως πολέμησε.
Όμως, στη μάχη η καρδιά, η χαμένη έσπασε.
Και τα κομμάτια που θα πεταχτούν μέσα σε άνεμο τρελό,
γίναν' αστέρια για να λάμπουνε στον ουρανό.

Κακολύρη Σοφία – ΓΕΛ Γαστούνης